

Bemærkninger til forslaget

Det er forslagsstillernes opfattelse, at det skal gøres svært for de mennesker, som ønsker at nedbryde og ødelægge samfundet, og samtidig skal myndighedernes arbejde lettes med at anholde og at dømme disse kriminelle, der groft overtræder samfundets regler, men som i dag ofte undgår straf, fordi de ikke kan identificeres.

Baggrunden for beslutningsforslaget er særligt de erfaringer, som er gjort i forbindelse med uroligheder og optøjer begået af autonome grupper og andengenerationsindvandrere på Nørrebro i København, senest i november 1999. Det har også tidligere vist sig, at tildækning af ansigtet med hætte, maske eller lignende virker fremmende for deltagernes tilskyndelse til at forstyrre den offentlige orden, f.eks. ved hærværk og vold, og for efterfølgende at kunne unddrage sig strafefølgning.

Det kan navnlig være vanskeligt at føre bevis for den enkeltes andel som gerningsmand eller medvirkende til de begåede lovovertrædelser, fordi hættens gør, at den enkelte lovovertræder ikke kan identificeres. Forslagsstillerne finder derfor, at et hætteforbud er et egnet middel til at gøre indsatsen mod sådanne uroligheder og lovovertrædelser mere effektiv.

En kriminalisering af selve det forhold, at man bærer hætte, vil indebære, at en hætteklædt person, der pågribes, vil kunne straffes for tildækningen som sådan, uanset at der ikke kan føres bevis for, at den pågældende forud for pågribelsen har begået eller medvirket til anden kriminalitet.

Til fordel for et hætteforbud kan anføres, at selve den straftrussel, der ligger i kriminaliseringen, må antages at ville medføre en reduktion i antallet af identitetssløringer, der er omfattet af forbudet.

Hvis forbudet ikke respekteres, vil kriminaliseringen som sådan endvidere give mulighed for, at der fra politiets side kan gribes forebyggende ind, før situationen har udviklet sig til optøjer.

Hertil kommer, at det for et overvældende flertal af borgere opleves som noget naturligt, at man i forbindelse med demonstrationer og lignende står ved, hvem man er. Dette må være et rimeligt krav, når man vil fremføre sine synspunkter offentligt. Den bevidste tilsøring af identiteten tjener i den sammenhæng nor-

malt ikke noget anerkendelsesværdigt eller legitimt formål.

Forslaget er ikke i strid med den grundlovssikrede ytrings- og forsamlingsfrihed. Det er almindeligt antaget, at disse rettigheder ikke er til hinder for, at lovgivningsmagten fastsætter regler, der blandt andet tager sigte på, hvad der foretages i en forsamling. Det vil således kunne forbydes forsamlingsdeltagere at bære hætter eller andre beklædningsgenstande, der skjuler den enkeltes identitet.

Ifølge beslutningsforslaget skal forbudet ikke omfatte tilfælde, hvor tildækning af ansigtet foretages for at beskytte imod vejrliget, eller hvor tildækning tjener et andet anerkendelsesværdigt formål.

Dette betyder blandt andet, at forbudet for eksempel ikke skal omfatte muslimske kvinder, der bærer slør, karnevalsdeltagere, roligans m.v. Forbudet skal heller ikke gælde i tilfælde, hvor identitetssløring under en demonstration i sig selv kan antages at tjene et anerkendelsesværdigt formål.

Forslagsstillerne finder ikke, at det vil volde politiet og domstolene nævneværdige problemer at udskille de lovlige fra de ulovlige tilsøring. På grundlag af de konkrete omstændigheder vil det således i de enkelte tilfælde i almindelighed være muligt at afgøre, om hætteforbudet er søgt omgået for eksempel ved, at deltagerne lader en aktion fremtræde som et gadeteater eller karneval. Politiet skal ligeledes have mulighed for at pågribe ballademagere, der har hættens i lommen, og først, når "det går løs", tager den frem og trækker den over hovedet, ligesom der på tilsvarende måde bør være mulighed for at straffe, hvis politiet pågriber en ballademager, selv om denne har trukket hættens af og stukket den i lommen.

Der henvises i øvrigt til beslutningsforslag nr. B 39, folketingsåret 1994-95 (Folketingstidende 1994-95, forhandlingerne s. 1953, 2951 og 5510, till. A s. 1185 og till. B s. 485), beslutningsforslag nr. B 14 folketingsåret 1993-94 (Folketingstidende 1993-94, forhandlingerne sp. 694, 2659 og 6933, till. A sp. 611 og till. B sp. 575), og beslutningsforslag nr. B 103, folketingsåret 1992-93 (Folketingstidende 1992-93, forhandlingerne sp. 10711 og till. A sp. 10609).